NORAKSTS
Lieta Nr.A420290213
(A-02902-13/18)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 28.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Zariņa,
tiesnesis R.Dončenko,
tiesnese T.Jefremova,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *D.B.* (*D.B.*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei piešķirt pieteicējam bēgļa vai alternatīvo statusu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 27.augustā Valsts robežsardzē saņemts Gruzijas Republikas pilsoņa *D.B.* (turpmāk – pieteicējs) iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Iesniegumā norādīts, ka Gruzijā viņam draud nogalināšana politisku apsvērumu dēļ. Pieteicējs ir opozīcijas partijā „*/Nosaukums/*".

[2] 2012.gada 17.decembrī Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Patvērumu lietu nodaļa ar lēmumu Nr.24/BD-795/346 (turpmāk – Lēmums) atteica piešķirt pieteicējam bēgļa vai alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Lēmums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējam nepastāv vajāšanas draudi izcelsmes valstī politisku apsvērumu dēļ, jo 2012.gada 1.oktobra parlamenta vēlēšanās visvairāk balsu ieguva partija „*/Nosaukums/*", kuras aktīvists ir pieteicējs. Iestādei nav pamata uzskatīt, ka vajāšanas draudi varētu turpināties. Kopumā situācija Gruzijā (izņemot Abhāzijas un Dienvidosetijas separātiskos reģionus) ir stabila un mierīga.

[2.2] Pieteicējs, ierodoties Latvijā 2012.gada 17.augustā, neiesniedza iesniegumu, tiklīdz tas bija iespējams. Pieteicējs 2012.gada 18.augustā tika aizturēts par nelegālu uzturēšanos Latvijas Republikā. Aizturēšanas brīdī Valsts robežsardzes amatpersonām viņš sevi nosauca par Osetijas pilsoni *D.N.* Pieteicējs tādā veidā ir centies ļaunprātīgi izmantot patvēruma procedūru, mērķtiecīgi sniedza nepatiesu informāciju par savu identitāti un pilsonību.

[2.3] Pieteicējs jau sākotnēji vēlējies doties uz Zviedriju, lai lūgtu patvērumu, jo pieteicējs dzirdējis, ka Zviedrija ir bagāta valsts. Šie paskaidrojumi norāda uz pieteicēja patiesajiem nodomiem.

[3] 2013.gada 21.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par minētā lēmuma atcelšanu un pienākuma uzlikšanu iestādei piešķirt pieteicējam patvērumu. Pieteikumā norādīti tālāk minētie apsvērumi.

[3.1] Pieteicējam vairākkārt tika draudēts, kā arī vairākkārt pret pieteicēju tika lietots ierocis. Pieteicējs bija partijas „*/Nosaukums/*" aktīvists. Pieteicējs saņēma telefoniskus draudus. Pēc draudu saņemšanas pieteicējs nedevās uz policiju, jo policisti paši ir iesaistīti politikā un nebija nekādas jēgas iesniegt iesniegumu. Pieteicējs vairākas reizes piekauts. Pieteicējam nepazīstami vīrieši draudēja, ka nogalinās viņu, ja viņš arī turpmāk veiks savus pienākumus. Arī Batumi uz viņa automašīnu atklāta uguns. Pietiecējs bija spiests pamest savu izcelsmes valsti.

[3.2] Lai arī vēlēšanās uzvarēja partija „*/Nosaukums/*", valdība vēl nav pilnībā pārņēmusi varu, un viņi nevar nodrošināt pieteicēja aizsardzību, jo cilvēki, kuri pieteicējam draudēja, pagaidām ir vadošos amatos. Kad pie varas nāca „*/Nosaukums/*", pieteicējs sniedza informāciju par savu atrašanās vietu un rakstiski iesniedzis detalizētu lietas aprakstu. Pieteicēja advokātam tika paskaidrots, ka līdzīgu lietu ir ļoti daudz un lietas izskatīšanai un vainīgo atrašanai ir vajadzīgs laiks, un viņi lūdza vēl nedaudz pagaidīt.

[4] Tiesā saņemtajos rakstveida paskaidrojumos, Pārvalde pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa ir atzinusi, ka tās rīcībā ir pietiekami pierādījumi, lai lietu izspriestu rakstveida procesā, proti, bez tiesas sēdes, kā to pieļauj Patvēruma likuma 31.panta otrā daļa.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Izskatāmajā lietā pieteikums ir par labvēlīga administratīvā akta izdošanu - par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu. Izskatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv priekšnoteikumi labvēlīga administratīva akta izdošanai.

[8] Patvēruma likuma 20.panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kurš, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību un uz kuru neattiecas šā likuma 27.panta nosacījumi.

Tātad, lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, tiesai ir jākonstatē, ka:

1) persona ir trešās valsts valstspiederīgais, kurš atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir;

2) persona baidās no vajāšanas;

3) vajāšana ir saistīta ar personas rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņas politiskajiem uzskatiem;

4) personas bailes no vajāšanas ir pamatotas;

5) persona nespēj vai baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību;

6) uz personu neattiecas Patvēruma likuma 27.panta nosacījumi.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir trešās valsts piederīgais, kurš atrodas ārpus valsts, kuras valsts piederīgais viņš ir. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs Pārvaldei ir uzrādījis derīgu Gruzijas Republikas pasi.

[10] Vajāšanas jēdziens ir skaidrots Patvēruma likuma 21.pantā. Minētā likuma pants nosaka, ka par vajāšanu atzīstamas:

1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu;

2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Pieteicējs ir norādījis, ka viņš vairākas reizes ticis piekauts un uz viņa automašīnu šauts, jo pieteicējs nodarbojies ar aģitāciju partijā „*/Nosaukums/*”. Līdz ar to pieteicējs uzskata, ka tiek vajāts savu politisko uzskatu dēļ.

Tiesa norāda, ka atbilstoši Patvēruma likuma 20.panta pirmajai daļai pamats bēgļa statusa piešķiršanai ir nevis vienkārši tas, ka persona ir tikusi vajāta savā izcelsmes valstī, bet gan tas, ka pastāv iespēja, ka vajāšana varētu turpināties arī pēc atgriešanās izcelsmes valstī

(*sk. Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 30.novembra spriedumu lietā Nr.A420522412; 2012.gada 9.novembra spriedumu lietā Nr.A420491212*). Uz to norāda arī Patvēruma likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts, saskaņā ar kuru persona zaudē bēgļa statusu, ja tā nevar atteikties no savas pilsonības valsts aizsardzības, jo vairs nepastāv apstākļi, kuru dēļ tā tika atzīta par bēgli.

[11] Tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs, atgriežoties Gruzijā, varētu tikt vajāts.

2012.gada 1.oktobrī Gruzijā notikušajās parlamenta vēlēšanās uzvaru guva partija „*/Nosaukums/*", kurā darbojies arī pieteicējs. Partija „*/Nosaukums/*" vēlēšanu rezultātā ir ieguvusi 85 no 150 vietām Gruzijas parlamentā *(/interneta vietne/)*. Gruzijas */amats/ M.S.* atjaunoja *B.I.* pilsonību (*/interneta vietne/*). 2012.gada 25.oktobrī Gruzijas parlaments apstiprināja jauno valdību ar *B.I.* kā */amats 2/ (/interneta vietne/*). Par iekšlietu ministru ir kļuvis *I.G.*, kurš iepriekš ir darbojies *B.I.* labdarības organizācijā un tiek uzskatīts par *B.I.* labo roku (*/interneta vietne/ ;, /interneta vietne/*).

Ievērojot minēto, tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka Gruzijas Republika kā valsts varētu vajāt pieteicēju viņa politiskās pārliecības dēļ, ja viņš atgrieztos Gruzijā.

Tiesa secina, ka pieteicēja bailes no tā, ka valsts varētu viņu vajāt Gruzijā politiskās pārliecības dēļ, šobrīd vairs nav pamatotas. Tāpat tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicēju šobrīd varētu vajāt kādas atsevišķas personas. Pat tad, ja pieļautu iespēju, ka kāda privātpersona varētu vērst vajāšanu pret pieteicēju, tiesai nav pamata uzskatīt, ka Gruzijas valsts nespētu vai negribētu nodrošināt viņam aizsardzību. Pieteicēja bailes no vajāšanas nav pamatotas, un izcelsmes valsts viņam var nodrošināt aizsardzību. Tādējādi neizpildās visi priekšnoteikumi bēgļa statusa piešķiršanai pieteicējam. Pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu ir noraidāms.

[12] Tā kā pieteicējs ir lūdzis piešķirt viņam alternatīvo statusu, tad tiesai ir jāizvērtē, vai pastāv priekšnoteikumi šāda statusa piešķiršanai.

Atbilstoši Patvēruma likuma 23.panta pirmajai daļai uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 20.panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 28.panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

Lai personai varētu piešķirt alternatīvo statusu, ir jākonstatē, ka persona pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauta smagam kaitējumam. Patvēruma likuma 24.pants skaidro, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir:

1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde;

2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana;

3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

Tiesa jau secināja, ka nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs varētu tikt nogalināts vai spīdzināts viņa politiskās pārliecības dēļ. Pieteicējs nav norādījis ne uz vienu citu apstākli, kas liecinātu, ka Gruzijā viņam draud nāves sods vai arī spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana.

Tiesas ieskatā nav arī pamata uzskatīt, ka pieteicēja gadījumā pastāvētu smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Pieteicējs uz šādiem apstākļiem nav norādījis.

Pārbaudot izcelsmes valsts informāciju, tiesa konstatē, ka atbilstoši ASV Valsts Departamenta informācijai par drošības riskiem, kas jāņem vērā ceļotājiem, dodoties uz Gruziju, drošības situācija Gruzijā (izņemot Abhāzijas un Dienvidosetijas separātiskos reģionus) kopumā ir stabila un mierīga. Ceļotājiem jāuzmanās no kabatzagļiem, kā arī valsts galvaspilsētā Tbilisi nav ieteicams uzturēties vietās, kur tiek organizēts kāds no kārtējiem protesta mītiņiem, jo šie pasākumi reizēm beidzas ar sadursmēm starp kārtības sargiem un demonstrantiem (*skat. http://travel.state.gov/travel/cis_pa_tw/cis/cis_1122.html*).

Arī Kanādas ārlietu ministrijas interneta mājas lapā norādīts, ka situācija Gruzijā ir stabila, bet saglabājas spriedze robežjoslās ar Abhāziju un Dienvidosetiju (*skat. http://www.voyage.gc.ca/countries_pays/report_rapport-eng.apsp?id=99000*).

Pieteicēja dzīvesvieta ir Tbilisi, līdz ar to pieteicēju neskar arī paaugstinātie drošības riski Abhāzijas un Dienvidosetijas reģionos. Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicēja gadījumā nepastāv smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Līdz ar to noraidāms ir arī pieteikums arī daļā par alternatīvā statusa piešķiršanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.-251.pantu, 254.pantu un Patvēruma likuma 31.panta ceturto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *D.B.* (*D.B.*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnese (*paraksts*) A.Zariņa

Tiesnesis (*paraksts*) R.Dončenko

Tiesnese (*paraksts*) T.Jefremova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese A.Zariņa
Rīgā 2013.gada 28.martā